

Отреди имъ домове. Даде имъ имотъ. Улесни ги да учатъ народа и да му проповѣдватъ.

И дълги вѣкове следъ тѣхъ българската буква бѣ знакъ на духовъ

на свѣтлина между всички славянски народи, защото тѣй бѣ отсждилъ Богъ, когато раздаваше дароветъ

Николай Райновъ

1.

Дѣдо Душко
всѣка заранъ
кара крушки
на пазара.
Кара крушки
на пазара
съ дългоухото
магаре.
То му е другаръ въ труда
и го носи до града,
после вкжши
си го връща —
и въ обора отъ сърдце
дѣдо слага му сѣнце.
Дѣдо Душко много старъ е
и не може безъ магаре.

2.

А синътъ му —
бае Христо,
кара влака —
машинистъ е.

Презъ полето —
вижъ го ти,
съ огнения
влакъ лети.

Цѣлъ е черенъ
и нечистъ,
но е волень
машинистъ.

Ей го тука,
а следъ часъ